

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200773
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Trenčan
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4018200773.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): T. E., narodený X. P. XXXX, bytom M. C. XX, N., právne zastúpeného: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, za účasti: 1/ MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, právne zastúpeného: Allan Böhm, advokát advokátskej kancelárie Böhm & Partners, so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 2/ Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, Bratislava, IČO: 31 820 174, 3/ IP Nitra, s. r. o., Šulekova 2, 811 06 Bratislava, IČO: 46 474 412, 4/ Mesto Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2018/033384 zo dňa 3. septembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/243/2018-218 z 12. októbra 2021, ECLI:SK:KSNR:2021:4018200773.4, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
II. Účastníkom kasačného konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej len „zákon o EIA“) a § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2018/005351 z 25.05.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), konštatujúc, že navrhovaná činnosť „People Centre, Strategický park Nitra“, predmetom ktorej je výstavba areálu občianskej vybavenosti „People Centre“ v Strategickom parku Nitra s ťažiskom automobilového závodu Jaguar Land Rover, umiestneného v k. ú. F., sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA.

2. Rozhodnutie bolo okrem iného odôvodnené tým, že prvostupňový orgán posúdil navrhovanú činnosť z hľadiska jej povahy a rozsahu, miesta vykonávania, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, úrovne spracovania zámeru, a vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Prihliadal na stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona o EIA, pričom zistil, že väčšina pripomienok sa v prevažnej miere vzťahovala na spracovanie ďalších stupňov projektovej dokumentácie, preto ich zahrnul do požiadaviek vo vzťahu k navrhovanej činnosti, ktoré bude potrebné zohľadniť pri príprave dokumentácie stavby k územnému alebo stavebnému konaniu a v procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. V odôvodnení na viacerých miestach zdôraznil, že posudzovaná činnosť (občianska vybavenosť lokálneho významu určená návštevníkom strategického parku) predstavuje samostatne investične ucelený zámer nadväzujúci na jestvujúci priemyselný park, ku ktorému sa mesto ako územnoplánovacie orgán v minulosti vyjadrilo. Záverom konštatoval, že realizácia navrhovanej činnosti nepredstavuje taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere

ohrozoval životné prostredie a zdravie obyvateľov, nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi v oblasti starostlivosti o životné prostredie a zdravie obyvateľov, ani nebol zistený nesúlad s platnými územnoplánovacími podkladmi v záujmovom území. Námietkam žalobcu, ktoré vzniesol v priebehu zisťovacieho konania, nepriznal žiadnu relevanciu.

3. Odvolací orgán rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2018/033384 z 03.09.2018 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, s ktorého odôvodnením sa v podstate stotožnil, a nevyhovel ani odvolacím námietkam sťažovateľa.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Krajský súd v Nitre (ďalej „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/243/2018-218 z 12. októbra 2021, ECLI:SK:KSNR:2021:4018200773.4 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), zamietol správnu žalobu proti preskúmanému rozhodnutiu podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

5. Sťažovateľa správny súd považoval za aktívne legitimovaného na podanie správnej žaloby ako reprezentanta zainteresovanej verejnosti podľa § 178 ods. 3 SSP, keďže žiadny iný dôvod svojej účasti v zisťovacom konaní nepreukázal.

6. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v prvom rade zdôraznil, že ak vyhodnotenie námietok zo strany žalovaného nezodpovedá predstavám žalobcu, neznamená to automaticky, že boli porušené jeho práva ako zástupcu zainteresovanej verejnosti. Dodal, že podstatou Aarhuského dohovoru nie je očakávanie, že správny orgán vyhovie všetkým námietkam zainteresovanej verejnosti, ale skutočnosť, aby táto mala možnosť zúčastniť sa procesu zisťovania a dopadu investičných zámerov na životné prostredie.

7. K ďalšej námietke žalobcu o absencii posúdenia vplyvov strategického parku na životné prostredia správny súd uviedol, že opodstatnenosťou tejto námietky, a teda či strategický park mal byť ako celok posudzovaný podľa zákona o EIA, sa vysporiadal správny súd v samostatnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016. Preto nebolo a ani nie je objektívne možné, aby správny súd v tejto veci preskúmaval zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom zisťovacom konaní (pozn. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“). Pre konanie v tu posudzovanej veci bola podľa správneho súdu podstatná skutočnosť, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 08.10.2015 vydané v zisťovacom konaní a potvrdené odvolacím orgánom. Toto riešilo otázku posudzovania „vybudovania strategického parku“. Prvostupňový orgán, ako aj žalovaný z onoho právoplatného rozhodnutia vychádzali a bolo pre ne záväzné, a to s poukazom na ustanovenie § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správneho poriadku). Podľa správneho súdu je potrebné uvedomiť si, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali zisťovaciemu konaniu alebo naň nadväzovali.

8. Správny súd zároveň dodal, že zákon o EIA nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Uvedený právny predpis upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, avšak nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Žalobca však v žalobe celkom nesprávne poukazoval na ustanovenie § 18 ods. 2 písm. b/ zákona o EIA, pričom tvrdil, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie.

9. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa zaujatosti prednostu žalovaného, aj túto správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Mal za to, že v administratívnom konaní vznesená nebola a žalobca uvedenú skutočnosť ani žiadnym spôsobom nepreukázal. Nepreukázal nielen včasnosť podania námietky (koncentračná zásada), ale ani to, že skutočnosť, z ktorých vyvodzoval zaujatosť prednostu žalovaného, existovali v čase rozhodovania žalovaného. V listinných dôkazoch predložených na pojednávaní pred správnym súdom išlo o obdobie január 2020 a jún 2021, kedy podľa žalobcu mali nastať skutočnosti nasvedčujúce zaujatosti bývalého prednostu žalovaného. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané dňa 03.09.2018 a je podpísané J. W. B., vedúcim odborom, teda ani jednu z námietok žalobcu týkajúcu sa zaujatosti bývalého prednostu žalovaného nebolo možné vyhodnotiť ako svedčiacu tomu, že ako žalovaný rozhodoval nepríslušný orgán. Zároveň správny súd považoval za potrebné zdôrazniť, že podľa § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2018, štátnu správu vykonáva odbor okresného úradu alebo organizačný útvar odboru okresného úradu určený

podľa odseku 6, a nie prednosta okresného úradu. Navyiac, zo žiadneho listinného ako ani iného dôkazu nebolo podľa krajského súdu možné zistiť zaangažovanosť bývalého prednostu okresného úradu na rozhodovacej činnosti žalovaného, prípadne získanie benefitov tak, ako to naznačil žalobca. Opačným prípadom vyvolávajúcím pochybnosti o nezaujatosti, či už v pozitívnom, resp. negatívnom zmysle by bol podľa správneho súdu stav, ak by sa prokurista navrhovateľa stal vedúcim odboru okresného úradu, ktorý má priamy dosah na rozhodovaciu činnosť žalovaného. Takýto stav podľa správneho súdu nenastal, preto námietky žalobcu vyhodnotil v tomto ohľade ako nedôvodné.

I. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko účastníkov

A/

10. Sťažovateľ zastúpený advokátom podal proti napadnutému rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP). Navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu, resp. alternatívne aby zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Kasačný súd na tomto mieste v stručnosti rekapituluje sťažnostné body:

- ako novú skutočnosť uvádza znenie uplatnenej zásadnej pripomienky Ministerstva životného prostredia SR v medzirezortnom pripomienkovom konaní k materiálu „Návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na investičný projekt „Strategické územie Valaliky“, z ktorého vyplýva potreba posudzovania vplyvov na životné prostredie. Má za to, že aj v prejednávanej veci mali byť z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzované všetky osvedčenia vydané v súvislosti s výstavbou, nakoľko sa jedná o strategické dokumenty, ktoré sa v zmysle zákona o EIA posudzujú,
- rozsiahlym spôsobom popisuje skutočnosti, z ktorých má vyplývať, že prednosta Okresného úradu Nitra v sídle kraja J.. K. A. mal eminentný záujem na úspešnom vedení a zrealizovaní administratívnych konaní týkajúcich sa výstavby strategického parku, keď v týchto vystupoval ako stavebník spoločnosť MH Invest, s.r.o. a existuje tu dôvodné podozrenie, že menovaný prednosta sa dostal k postu prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o. za odmenu. Z uvedeného je zrejmé pochybnosť o nepredpojatosti správneho orgánu, čo znamená, že vo veci rozhodoval orgán vylúčený, resp. neoprávnený na vydanie rozhodnutia. Na túto skutočnosť mal správny súd reflektovať aj nad rámec žalobných dôvodov,
- nemôže obstať koncentračná zásada, na ktorú sa pri nevzatí na zreteľ tejto sťažovateľovej námietky odvoláva správny súd, nakoľko sa uvedené prieči elementárnej logike. Skutočnosti, o ktoré sa namietané vylúčenie z dôvodu zaujatosti opiera, sa finálne objektivizovali až v roku 2021, kedy sa vtedajší prednosta Okresného úradu v Nitre stal prokuristom MH Invest, s.r.o., a teda sťažovateľ uvedené ani nemal možnosť namietat v rámci lehoty na podanie správnej žaloby,
- ak strategický park nebol posudzovaný v zmysle zákona o EIA, tak sa nemožno stotožniť so záverom, že tento bol predmetom procesu EIA v rámci posudzovania zámeru „Automotive Nitra Project“. V danom prípade ide síce o automobilový závod Jaguar Land Rover, ktorý sa umiestňuje v Strategickom parku Nitra, v tomto sa však majú nachádzať aj iné investície. Je teda podľa sťažovateľa nesprávne obhajovať nedostatok v podobe neposúdenia Strategického parku Nitra tým, že tento mal byť, resp. bol posúdený v procese k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“. Pokiaľ neprebehol obligatórny proces EIA vo vzťahu k strategickému parku ako významnej investícii, nemohol platne prebehnúť ani k investíciám, ktoré už majú byť umiestnené v ňom, a teda ani k zámeru „People Centre v Strategickom parku.“ V tomto sťažovateľ vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

B/

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup krajského súdu bol pri vydaní napadnutého rozhodnutia zákonný a vecne správny. V súvislosti s novými skutočnosťami, že J.. K. A., ktorý bol prednostom Okresného úradu Nitra v rokoch 2016-2020 a ako štatutár riadil úrad, teda aj jednotlivé odbory a v súčasnosti zastáva funkciu prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o., poukázal na zákon č. 180/2013 Z. z. a?smernicu Ministerstva vnútra SR č. 14/2018 zo dňa 22. januára 2018. V zmysle týchto prednosta síce riadi okresný úrad a zastupuje ho navonok, ale nevykonáva štátnu správu. Tú realizujú jednotlivé odbory podľa vecnej príslušnosti, za ktoré koná vedúci odboru prípadne ním poverený zamestnanec. K súčasnému pôsobeniu bývalého prednostu ako prokuristu v spoločnosti MH Invest, s.r.o. sa žalovaný nevyjadril, nakoľko to podľa neho nič nemení na skutočnosti, že za rozhodnutie v celom rozsahu zodpovedá vedúci odboru opravných prostriedkov. Navrhuje kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

C/

13. Účastník konania v 1. rade vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti predovšetkým uvádza, že kasačná sťažnosť nesplňa zákonné náležitosti v zmysle ustanovení SSP a judikatúry Najvyššieho súdu SR,

keďže je zmätočná a nedostatočne odôvodnená. Má za to, že sťažovateľ uviedol dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP iba formálne, no bližšie ich nekonkretizoval. Ďalej sa vyjadruje k právnomu postaveniu sťažovateľa v konaní a jeho aktívnej legitímácii. Poukazuje na § 178 SSP a má za to, že sťažovateľ vo svojej žalobe neidentifikoval, v čom má spočívať porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia v dôsledku vydania napadnutého rozhodnutia, a preto krajský súd ani nemal inú možnosť ako žalobu zamietnuť. V súvislosti s námietkou zaujatosti J. K. A. podotýka, že túto sťažovateľ v administratívnom konaní neuplatnil a ani neuviedol skutočnosti, z ktorých by sa dala vyvodzovať zmienená zaujatosť v čase rozhodovania žalovaného. Na prvom stupni pritom rozhodoval, resp. rozhodnutie podpísal vedúci odboru, a nie prednosta úradu. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že proces vydávania osvedčenia o významnej investícii bol nezákonný, ide o irelevantnú námietku vo vzťahu k právnomu posúdeniu predmetnej veci. Nestotožňuje sa ani s námietkou sťažovateľa, že predmetnému zisťovaciemu konaniu nepredchádzalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie týkajúce sa strategického parku, keď poukázal na stanovisko Ministerstva ŽP SR zo dňa 19. júna 2017. S poukazom na uvedené navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol z dôvodu nesplnenia podstatných obsahových náležitostí (§ 459 SSP), alternatívne túto zamietol podľa § 461 SSP.

II. Právne posúdenie veci kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), zohľadniac § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol týmto rozsudkom, ktorý po predchádzajúcom zverejnení termínu verejne vyhlásil 29. februára 2024.

15. Kasačný súd bol postavený pred úlohu posúdiť dôvodnosť jednotlivých sťažnostných bodov a v ich medziach určiť, či je rozsudok správneho súdu súladný so zákonom.

16. Kasačný súd zastáva názor, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okrem zrekapitulovania skôr vznesených námietok obsiahol v kasačnej sťažnosti aj nové námietky, ktoré neboli uplatnené v správnej žalobe, ako aj nové skutočnosti, ktoré kasačný súd posúdil ako tzv. novoty v kasačnom konaní a ktoré zásadne podľa § 441 SSP nie sú prípustné, pretože kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom a režim koncentrácie konania nepripúšťa od istej fázy ich uplatňovanie. Všetky skutočnosti a dôkazy tieto skutočnosti preukazujúce preto musí sťažovateľ uviesť a navrhnúť už v konaní pred krajským súdom. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je stabilizovať skutkový stav veci a zamedziť tomu, aby kasačný súd rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať krajský súd.

17. Sťažovateľ, okrem iného, namietal, že z hľadiska zákona o posudzovaní vplyvov nie je možné sa vyhnúť posudzovaniu vplyvov strategického dokumentu na životné prostredie. Má za to, že aj v tomto prípade Strategického parku Nitra mali byť z hľadiska vplyvov na životné prostredie posudzované všetky osvedčenia vydané v súvislosti s touto výstavbou (a teda aj osvedčenie na samotný strategický park), nakoľko sa jedná o strategické dokumenty, ktoré sa v zmysle EIA posudzujú. Kasačný súd predovšetkým zhodne s názorom krajského súdu poukazuje na to, že právna úprava - zákon o EIA sa nezmieňuje o konaní o posudzovaní strategických parkov, ale upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa pritom má na mysli návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností.

18. Pokiaľ sťažovateľ odvodzuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia od skutočnosti, že vo vzťahu k „Strategickému parku Nitra“ neprebehol proces EIA, kasačný súd sa stotožňuje s konštatovaním správneho súdu, že zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Z povahy veci preto ani nie je možné viesť zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, týkajúce sa výlučne strategického parku.

19. Opodstatnenosťou námietky žalobcu, či strategický park mal byť posudzovaný podľa zákona o EIA ako celok, sa vysporiadal správny súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie, ktorý posudzoval v rámci zisťovacieho konania navrhovanú činnosť Automotive Nitra Project. V rozhodnutí skonštatoval, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa ustanovenia § 29 zákona o EIA (pozn. navrhovaná činnosť spočívala vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne). Vzhľadom na uvedené je nesporné a zrejmé, že priemyselný/strategický park Nitra

prešiel zisťovacím konaním, a to ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v samotnom strategickom parku. Argumenty sťažovateľa sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022.

20. Kasačný súd zároveň nad rámec uvedeného podotýka, že v danej veci bola medzičasom rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2023 zamietnutá kasačná sťažnosť žalobcu smerujúca voči rozsudku správneho súdu, ktorý žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia EIA vo vzťahu k navrhovanej činnosti Automotive Nitra Project zamietol. V procese súdneho prieskumu tak napokon ani nedošlo k zrušeniu dotknutého rozhodnutia EIA, naopak, toto bolo potvrdené ako zákonné a vecne správne.

21. Kasačný súd taktiež poukazuje na to, že sťažovateľ až v kasačnej sťažnosti namietal, že aj výstavba strategického parku môže byť na účely posudzovania vplyvov na životné prostredie vnímaná ako samostatná významná investícia s vydaným osvedčením podľa § 1 ods. 3 písm. b/ zákona č. 175/1999 Z. z, avšak bez toho, aby túto námietku sprítomnil už v správnej žalobe. Posudzovať dôvodnosť uvedenej námietky by pritom bolo možné len vo väzbe na jej vyhodnotenie správnym súdom. Prijatie opačného výkladu by znamenalo, že kasačný súd by neprípustne rozhodoval o rozsiahlejšom návrhu, než o akom mohol rozhodovať správny súd.

22. Kasačný súd v?nadväznosti na vyššie uvedené poznamenáva, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona o? posudzovaní vplyvov alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov Strategického parku Nitra na životné prostredie. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré vykazujú skutkovú súvislosť s rozhodnutím vydaným v tomto zisťovacom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom samostatne. Uvedenému zodpovedá i poučenie o?opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a o ich preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia každého rozhodnutia. Krajský súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa?pieskumom rozhodnutia vo vzťahu k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“ v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods.?1 SSP.

23. Sťažovateľ odôvodnil podanú kasačnú sťažnosť aj prostredníctvom rozsiahleho popisu ďalších jemu známych skutočností týkajúcich sa osoby J.. K. A. V., ktoré mali nasvedčovať jeho predpojatosti, a mali tak zakladať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia aj s poukazom na to, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený. Totožná námietka sťažovateľa bola kasačným súdom posudzovaná opakovane v konaniach týkajúcich sa iných stavieb v rámci Automotive Nitra Project. V takomto prípade môže kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkázať na už vydané rozhodnutie a prevzatú časť uviesť v odôvodnení. Z tohto dôvodu (stotožňujúc sa s vyhodnotením námietky ako nedôvodnej) poukazuje na bod 41 rozsudku sp. zn. 5Svk/25/2022 z 27. apríla 2023 (pozn. v tomto prípade išlo o konanie o povolení vodnej stavby), cit.:

„V tejto spojitosti kasačný súd poukazuje na to, že otázkou, či vo veci (z hľadiska určenia vecnej príslušnosti) rozhodol orgán na to oprávnený sa správny súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal, keď opierajúc sa o príslušnú právnu úpravu (§ 5 správneho poriadku, § 61 vodného zákona, § 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z.) zrozumiteľne zdôvodnil, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v predmetnej veci, t. j. vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa. Sťažovateľ napokon uvedené právne závery krajského súdu v kasačnej sťažnosti ani nenamietal. Oprávnenosť správneho orgánu rozhodovať vo veci stavebného povolenia tak spochybňoval výlučne s poukazom na zaujatosť prednostu Okresného úradu Nitra v sídle kraja J.. K. A., ktorý sa mal následne stať prokuristom v spoločnosti MH Invest, s.r.o.. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že uvedenou námietkou by sa bolo možné vecne zaoberať len v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. Napokon sťažovateľ nielenže túto námietku neuplatnil v stanovenej lehote pred správnym súdom, ale z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by ju vzniesol pred samotnými správnymi orgánmi rozhodujúcimi vo veci. Dôvodnosťou predmetnej námietky sa preto správne orgány nemohli zaoberať a rovnako ju nebolo možné právne posúdiť v rámci súdneho

prieskumu napadnutého rozhodnutia. Uvedené úzko súvisí s prísnou koncentráciou konania, ktorá sa v správnom súdnictve uplatňuje, a ktorá vyplýva z § 62 a § 183 S.s.p., ktoré striktne ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá bola pre sťažovateľa ako zainteresovanú verejnosť dva mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto pokiaľ sťažovateľ po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíril alebo doplnil žalobu, na obsah takéhoto podania krajský súd nebol povinný prihliadnuť a to aj z dôvodu, že nejde o výnimky vymedzené v § 134 ods. 2 S.s.p. Napriek tomu však krajský súd aj s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. správne vyhodnotil, že na vydaní rozhodnutia prednosta okresného úradu neparticipoval, keďže rozhodovacia činnosť je zákonom zverená príslušnému odboru okresného úradu, ktorého vedúci administratívne rozhodnutie aj podpísal. Argumentácia sťažovateľa o zaangažovanosti prednostu okresného úradu na rozhodovacom procese aj s ohľadom na to, že ním uvádzané skutočnosti mali nastať až po vydaní administratívneho rozhodnutia preto nemohla obstáť.“

24. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

25. Kasačný súd zároveň dodáva, že sa nestotožnil s námietkou účastníka konania v 1. rade v jeho vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, že kasačná sťažnosť je neprípustná pre nesplnenie zákonných náležitostí. Z obsahu kasačnej sťažnosti (porovnaj § 55 ods. 3 SSP) je zrejmé, aké právne posúdenie rozsudku správneho súdu žalobca touto kasačnou sťažnosťou napadá. Kasačný súd tak túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Neodmietol preto kasačnú sťažnosť podľa § 459 SSP, ale vecne ju prejednal.

26. Vzhľadom na to, že žiaden sťažnostný bod nebol dôvodný, kasačnému súdu nezostalo iné, ako kasačnú sťažnosť zamietnuť.

27. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli a nevzhliadol dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.